

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXIV | 15. marca 2025 - Buenos Aires, Argentina | Št. 2

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

MLADCI IN MLADENKE *v Tandilu*

Naše potovanje v Tandil je potekalo od četrтка, 26. decembra do nedelje, 29. decembra 2024.

Zbrali smo se ob 8. zjutraj v San Justu in skupaj odšli na avanturo.

Preživeli smo zabavne štiri dni, kjer so mladci in mladenke uživali v številnih dejavnostih, igrah in skupnih trenutkih, ki bodo zagotovo ostali v njihovih spominih. V četrtek, 26. decembra smo se pripeljali v "Villa Don Bosco", kjer smo se nastanili, pripravili postelje in kosili.

Po kosilu smo se odpravili na sprehod do "Cristo de las Sierras". Zvečer smo pripravili "Fiesta de Disfraces". Veliko smo se smejali in zabavali. Občudovali smo, kako si je vsak zamislil svoj kostum.

V petek smo se zgodaj zjutraj zbudili in začeli dan z zajtrkom. Po tem smo se zabavali z različnimi igrami in kopali v bazenu. Po kosilu smo se odpravili na sprehod do "Parque Independencia", "Castillo Morisco" in "Lago

del Dique". Po dolgi hoji smo šli na zaslužen sladoled. Zvečer smo pa igrali nočne igre ter se zabavali in smejali pri "Buchonu".

V soboto smo ponovno vstali zgodaj, saj nas je čakal dan, poln aktivnosti. Odpravili smo se v kraj "Valle del Picadero", kjer smo lahko plezali, hodili po tibetskem mostu in se spuščali na zip-line in canopy. Bila je izjemno zabavna izkušnja! Polno adrenalina, pa tudi veliko smeha in zabave.

Popoldne smo se odpravili v "Centro Centinela", kjer smo se peljali s sedežnico. Zvečer so mladci pekli hamburgerje. Zaključili smo večer ob kresu, peli, igrali in se smejali. Res

je bilo lepo!

Po treh nepozabnih dneh je prišel čas, da se odpravimo na pot domov. Vstali smo zgodaj zjutraj, zajtrkovali in spravili v bus in se odpeljali v mesto, kjer smo šli k sv. maši. Po tem smo hodili do "El Calvario", kjer smo zmolili križev pot. Po kosilu smo se odpeljali domov.

Ob 19. uri smo prispeli nazaj v San Justo.

Zaključili smo potovanje z molitvijo in se zahvalili Bogu za vse, kar smo doživeli skupaj.

M&M

SLOVENSKA OTROŠKA KOLONIJA 2025

Začelo se je novo leto in z njim je zopet prišla na vrsto tako pričakovana slovenska otroška kolonija v Córdoba.

3. januarja so se osnovnošolski otroci ponovno zbrali v Slovenski hiši, da bi se odpravili na pot v Cordobske hribe. Priporočili smo se Jesuzu za lepe dni v naravi in se izročili Mariji Pomagaj pod njeno varstvo za srečno pot in lepo doživetje. Starši so nas pokrižali in nam ob 10. zvečer pomahali v slovo. Odpovali smo v Hanželičev dom.

Ko smo se zjutraj zbudili smo se razveselili spremembe okolice. Ni bilo več videti znanih sivih nebotičnikov in betonskih cest. Občudovali smo prekrasne hribe in lepo naravo, ki nam je mahala v pozdrav. Prispeli smo do Hanželičevega doma in se razdelil po sobah. Sledila je razdelitev kopic in ogled kraja. Najmlajši so spoznali, kje si je dr. Hanželič zamislil in zgradil počitniški dom za Slovence v Argentini. Po sprehodu so se otroci razdelili in si izbrali letošnje ime sob. Prav kadilo se je iz glav, ko so si belili glave in iskali zanimiva imena! Sledilo je popoldansko razvedrilo v bazenu in v senci, saj je bilo vroče, kot v sami Afriki. Po malici smo pa intenzivno vadili za sveti večer. Po večerji je sledila predstavitev sob.

5. januarja smo se udeležili nedeljske maše, za katero smo tudi vadili. Darovali smo jo za pokojnega dušnega pastirja dr. Jureta Rodeta. Sodelovali smo s petjem, branjem, ministriranjem in tudi z molitvijo rožnega venca pred mašo. Med dnevom smo pa uživali bazen in naravo v domu. Danes smo tudi razdelil otroke po skupinah, ki bodo med

seboj tekmovali v prihodnjih dneh. Tokrat so se skupine imenovali: Lastovke, Komarji, Štorklje in Krokodilčki. Pred večerjo smo imeli še zadnjo pevsko vajo. Ob živih jaslicah, petjem božičnih pesmi in molitvijo rožnega venca smo pokadili in blagoslovili vse prostore Hanželičevega doma.

6. januarja smo se zbudili zgodaj zjutraj in se odpravili na hrib Cristo Redentor, kjer stoji znani kip vstalemu Kristusu. Med hojo, pri vsaki postaji križevega pota, smo molili in premišljevali o Jezusovem trpljenju. Ko smo prispeli do vrha smo naredili skupinsko sliko in se malo odpočili. Sledil je obisk parka v mestu Los Cocos. Otroci so imeli izziv najti pravo pot po labirintu, najprej posamezno, potem pa po skupinah. Voditelji smo jim sledili, se zabavali z njimi in štopali čas, da bi zmagovalci bili nagrajeni s točkami. Po zabavnem času v labirintu pa smo se odpeljali nazaj v dom, kjer smo začeli z ročnimi deli. Tokrat so otroci imeli dvojno delo. Najprej so pobarvali mate – to je lesena bučka iz katere se srka mate čaj-, potem pa so z g. Robertom Brestom sestavili majhne skrinje za čaj.

Prav na dan svetih treh kraljev je praznoval rojstni dan najmlajši fantek na koloniji: Matej Juri! Naše pridne kuharice so mu spekle okusno torto, ostali smo mu pa ugašeno zapeli. A predno smo zaključili dan, so otroci imeli priložnost, da bi poklicali mamico in očka po telefonu. Lepo jih je bilo videti, kako so se sprehajali po vrtu. Nekateri so bili kratkobesedni, drugi pa zelo zgovorni in na dolgo in široko pripovedovali dogodivščine.

V torek 7. smo se odpravili na Mástil. Nav-

sezgodaj smo se zbudili, dobro zajtrkovati, napolnili čutare, vzeli sendviče za malico in s polnimi nahrbtniki začeli pot. Hodili smo, peli, se pogovarjali in celo igrali! Dva pridna fantka sta celo pot pela in štela, koliko slonov se je guncalo na pajčevini. Ko smo pa prispeli do vrha nas je čakalo nenavadno presenečenje: koze. Pa ne samo dve ali tri.. cela čreda koz se je sprehajala ob Mastilu. Še slikati se ne bi mogli, če ne bi g. Robert spodil koz. Komaj smo imeli skupni posnetek, že so se znova prikazale, tako da, pot pod noge, smo se odpravili domov. Po kratkem počitku smo nadaljevali z ročnimi deli in zaključili dan z našimi olimpijadami. Igrali smo štefeto, v bazenu plavali in se veselili.

Sreda je bil poseben dan, saj smo celo jutro preživeli v parku Vida Mana, kjer so otroci plezali, brcali žogo in streljali z lokom. Vsaka skupina si je prizadevala, da bi dobila največ točk, bodisi v plezanju stene, streljanju z lokom ali z igro Metegol Humano! Popoldne smo pa preživel v bazenu, saj je bilo tako vroče, da se ni dalo ničesar drugega. Otroci so nestrpnost čakali, da bi se zvečerilo, ker je bila na vrsti zadnja nočna igra: Tutti Frutti po slovensko in po skupinah. Vrstili so se imena, živali, mesta, barve in jedi in vse to po slovensko! Nato smo pa, kakor vsak večer skupno zmolili večerno molitev in legli spat.

V četrtek smo se zbudili z dežjem in vetrom. A kljub temu smo uživali! Imeli smo iskanje zaklada. Otroci so tekli in iskali skrita navodila, da bi dobili kraj, kjer je bil zakopan zaklad. Nekateri skupine so morale malo osvežiti

matematiko in slovenščino toda s pomočjo so vsi našli zaklad! Po okusnem domačem kosilu pa je bil čas za misijonsko tombolo. Kar smo nabrali z bogatimi dobitki smo darovali sestri Kristini Grilj, ki misijonari že dolga leta v provinci Misiones. Otroci so znova imeli priložnost klicati domov. Za zaključek so otroci po skupinah pripravili kratek prizorček ob zvoku Čukov. "Štorklje" in "lastovke" so povsod letele, "krokodilčki" so med nami plavali in "komarji" nam nagajali. A to ni bilo vse! Otroci so prosili, da bi še voditelji kaj zaplesali! Tako da smo še voditelji zaplesali in to ob zvoku pesmi "Hozentregarje".

Zadnji dan nam je bil naklonjen! Lep sončen dan nas je poslavljal. Odpravili smo se na Zapato, kjer smo si ogledali veliko skalo v obliki čevlja. Sledil je tako pričakovani trenutek spuščanja v vrečah za krompir po toboganu. Še voditelji smo se spustili in tekmovali! Nato smo pa se odpeljali do mesta Capilla del Monte na zaslužen sladoled, nakupili smo tudi spominčke in druge dobrrote – alfajores- Achalay. Popoldne smo preživeli v domu, saj smo morali spakirati in pospraviti. Po večerji smo se na posebni način zahvalili vsem, ki so omogočili, da se je še eno leto izvedla kolonija: odboru Hanželičevega doma: Marti in Andreju Golobu, ge. Mirti Rant, ge. Mariči Dolinšek, našim kuharicam Andreji in Marjani Lipušček; kelnarcam Miki, Nati in Zoe in vsem, ki so nam pomagali med kolonijo. Zaigrali smo jim "Batucado" (posebni glasbeni ritem v Argentini), kateremu je ritem držal mali Branko! Po zadnjih slikah in s kakšno solzo v očeh smo se odpravili domov.

Starši so nas nestrpnost pričakovali v Slovenski hiši. Vrstili so se objemi in poljubi in zaključili v krogu. Zmolili smo jutranjo molitev, se zahvalili za prejete dobrrote in presenetili tudi starše. Branko je dal iztočnico, da smo ponovno zaigrali Batucado. In tako smo se zadnjič poslovili otroci in starši in voditelji.

Letošnjo ekipo voditeljev smo sestavili: vodstvo: prof. Miriam Mehle Javoršek; g. Robert Brest, Natalija Javoršek, Erika Čeč, Tomi Javoršek in Aleks Zupanc.

Aleks Zupanc

DELAVNICA RESTAVRIRANJA AVB IN MONTAŽA ZAVIJAČK

Arhiv Društva Slovencev v Mendozi je organiziral Delavnico za restavracijo avb in izdelavo zavijačk, na prošnjo žena in deklet iz skupnosti.

Zastavljeni cilji so bili:

- Reševanje tradicionalnih slovenskih pokrival, ki so v družinah propadla, ker niso dokončana ali potrebujejo kakšno obnovo;
- Deliti določena znanja o tehnikah sestavljanja slovenskih ženskih pokrival, pridobljena v lastni družini (od mam ali babic) ali od primernih ljudi (v Mendozi sta izdelovali in učili izdelovanje avb predvsem Marija Kranner Hirschegger in Katarina Petrič Bajuk na delavnicah);
- Ponovno odkriti skupinsko delo kot del kulturne dediščine, ki je posledično povzročilo elemente identitete, kot so oblačila, in ki se je začelo s proizvodnjo surovin v določenih obdobjih kmetijskega in živinorejskega leta.

Delavnica se je začela 5. oktobra 2024 s pogovorom o tradicionalnih slovenskih pokrivalih, v katerem so bili predstavljeni in projicirani podatki o zgodovinskem izvoru in razvoju, tipologijah in splošnih značilnostih, poglobljeni v posamezna pokrivala, avba in zavijačka, na podlagi raziskav priznanih slovenskih etnografov in Slovenskega etnografskega muzeja.

Nato se je delo usmerilo v oblikovanje načelnikov: fotografije modelov, izbira vzorcev in tehnik vezenja itd. Udeleženci (odrasli, mladostniki in otroci) so izbirali med tradicionalnimi modeli, kot jih ponuja knjiga SLOVENSKE NARODNE VEZENINE: IZ ZAKLADNICE S. M. JUSTINE VIŠNER, ki jo je leta 1994 izdala Mohorjeva družba, ali eksperimentirali z lastnimi in izvirnimi dizajni, ki so se opirali tudi na nove tehnologije in digitalna orodja.

Medtem so bili glede avb ogledani različni načini sestavljanja in primeri za restavriranje ter preučeni materiali in načini izvedbe restavriranja.

Ker sta tako obnova avb kot montaža zavijačk natančno in postopno obrtniško delo, je predvideno toliko sestankov, kolikor bo potrebno za dokončanje del.

Angelca Čad

PUST PO TA STAREM Slovenski dom Carapachay

V nedeljo, 2. marca, kot je že običajno, smo imeli v Carapachayu pustno veselico ali “Ples po ta starem”. Vreme nam tokrat ni bilo naklonjeno vendar smo se odločili, da vseeno izvedemo ples. In kljub dežju je prišlo kar veliko ljudi, imeli smo okusno hrano, tradicionalne krofe in flancate, točeno pivo, Albert Daisen je igral in pel v dvorani. Ljudje so se zabavali, plesali in se lušno imeli. Veseli smo bili, da smo se po dolgem času srečali z bivšimi člani doma, ki sedaj živijo v Sloveniji: Andrej in Sandi Žnidar, ter Marta, Nadja in Jože Jan. Zahvalimo se vsem, ki so pomagali pri pripravi in pospravi prostorov, tistim, ki so kuhali in pekli na žaru, pa tudi vsem, ki so prišli. Čaka nas veliko lepega v tem letu, ko bomo ob-

hajali 65. letnico ustanovitve Doma. Imamo veliko načrtov, dobrih idej in upamo, da bomo lahko vse izpeljali. Zavedamo se, da nas je malo, a bomo vztrajali, spleča se. Nadaljevati moramo s poslanstvom, ki so nam ga pustili nasi starši in stari starši. Z upanjem gremo naprej!

Slovenski dom Carapachay

“THE PUST” | Mladina Našega doma

V začetku meseca februarja so se vrata Našega doma zopet odprla in mladina se je veselo vrnila na delo. Prva dejavnost leta 2025 je bila pustna veselica, ki je potekala v soboto, 22. februarja, na Naši domačiji. Letos smo za tematiko izbrali znani televizijski program “The Simpsons”. Tako smo pričeli s pripravami in povabili vse mlade na “The Pust”. Ob petkih pred tem dogodkom smo se srečali v domu, da bi izdelali razne okrase. Čas smo seveda tudi izkoristili za medsebojni pogovor in druženje ob hrani in pijači. Ker smo lani za pust imeli precej deževno vreme, smo bili navdušeni, ko smo videli letošnjo vremensko napoved: sončno in zelo vroče, ide-

alno za dan na prostem in zabavo v bazenu. Toda dan veselice se je bližal in stvar je začela izgledati malo drugačna. V soboto zjutraj, ko je nebo bilo pokrito z oblaki, smo se odpeljali na Našo domačijo, nekateri s skupnim avtobusom, drugi pa z lastnim prevozom. Prispeli smo na domačijo in po skupinah začeli igrati tarok in truco, se pogovarjali in pili mate. Opoldne je pa končno zasijalo sonce in smo vsi hiteli v bazen! Za kosilo smo imeli na razpolago odlične mesne sendviče. Dobro smo se najedli in še naprej uživali dan, bodisi v bazenu ali pa na nogometnem in odbojgarskem igrišču. Proti večeru smo postregli okusne empanade medtem ko smo se zabavali ob glasbi in prijetni družbi! Celodnevni izlet smo zaključili ob 23. uri, ko je skupni avtobus prišel po nas in nas odpeljal nazaj v San Justo. Preživeli smo odličen dan! Zelo smo zadovoljni s to prvo dejavnostjo, ki je bila nova priložnost za druženje med mladimi iz vseh okrajev. Hvala vsem, ki ste se nam pridružili!

Mladina Našega doma

Objavljeno v Svobodni Sloveniji pred 70 leti

NAŠ NAJVEČJI KAPITAL

Svobodna Slovenija, Leto XIII - Št. 5 (3. 2. 1955)

Ne denar, ampak zdravje je naš največji kapital. So milijonarji, ki bi radi dali svoje milijone, da bi kupili zdravje, če bi bilo mogoče. Zdravje premalo cenimo. Dokler smo zdravi, ne vemo, kaj imamo, šele, ko ga izgubimo, se zavedamo, kaj smo imeli. Človek, ki izgubi dom in domovino in mora po svetu, dostikrat nima drugega kapitala, ki mu pomaga do novega življenja, kakor zdravje. Tako se je zgodilo z nami, ki smo morali nenadoma in proti lastni volji golih rok zapustiti svoje domove. V letih našega begunstva smo bili kljub nezadostni prehrani, slabim stanovanjskim razmeram in hudemu duševnemu trpljenju še kar trdni in zdravi, da smo se sami sebi čudili. Ko smo prišli v nove kraje, je bilo eno naših prvih zadoščenj obilna hrana, ki je menda nikjer ni manjkalo. Okrepili smo se in s pogumom začeli graditi novo bodočnost. Pri tem smo pa marsikdaj pozabili, da obilica vsakdanjega kruha še ni vse, kar za zdravje potrebujemo. V borbi z življenjem je ta in oni

zanemaril skrb za zdravje, češ, saj sem zdrav, pa se je nenadoma znašel v težavah, o katerih se mu pred kratkim še sanjalo ni. Naša prehrana je zaradi razmer v katerih živimo, večinoma nepravilna. Skodelico tople tekočine privoščimo telesu, predno začne osemurno težko delo, naložimo ga pa do vrha, ko delo dokonča. Med delom ga pa skušamo varati s koščkom sumljivega narezka ali s še bolj sumljivo konzervo. Človeški stroj potrpežljivo prenaša to nasilje leto, tri, pet let, enkrat pa pravi: “Sedaj pa ne morem več...” Pravilna prehrana je umetnost. Naučimo se te umetnosti, da bomo znali mi in naši domači, kaj, kdaj in kako moramo jesti, da nam bo prehrana postala najvažnejša opora pri obrambi našega zdravja. Kraji, v katerih živimo, so vse prej kot zdravi. Čeprav tudi naše slovensko podnebje ni bilo ravno idealno, smo bili vsaj na svežem zraku lahko in sredi zelenja in gora. Sedaj pa živimo po večini v velemestih in

industrijskih središčih, kjer stotisoči avtomobilov in gozdovi tovarniških dimnikov noč in dan zastrupljajo zrak in z njim naše telo. Te dni smo lahko na lastni koži čutili, kako se počuti naš organizem pri štiridesetih stopinjah toplote, v okuženem zraku in pri stoodstotni vlagi. Ne mislimo, da s trenutkom, ko vlaga in vročina popustita, naše telo pozabi, kaj je moralo v takih dneh prestati. Neverjetno hitro se staramo: v desetih letih se bomo postarali telesno in duševno za dvajset let. Če te ugotovitve veljajo že za tistega, ki v takih okoliščinah po pameti živi, kaj naj rečemo o tistih, ki se na nevarnosti za zdravje nič ne ozirajo in ravnaajo, kakor bi bili iz železa, ali kakor da bi jih nič ne brigalo, kaj bo jutri. Le par primerov naj na tem mestu omenim, ki se mi zdi, da bo marsikdo izmed naših ljudi zaradi njih plačal drag račun: Prekomerno delo je prva nevarnost. Noben človek dalj časa ne vzdrži brez škode za zdravje dela v dveh dnevnihih šitih. Vemo, da nihče ne dela preko mere za zabavo, ampak iz nujne potrebe, vendar moramo večkrat opozarjati na to nevarnost, ki je že mnogim ljudem izpodkopala zdravje. Niso hoteli miro-

vati v urah, določenih za počitek, potem so pa morali počivati v času, določenem za delo. Počitek je vsakomur, ki telesno ali duševno dela, nujno potreben. In to resničen počitek. Angleži in severni Američani, ki so mojstri praktičnega življenja, so že davno vpeljali takozvano angleško soboto, ki je poleg nedelje izključno posvečena telesnemu in duševnemu oddihu. V prosti naravi živeči človek tega počitka morda ne potrebuje, mi pa, ki smo se spremenili v dele strojev in številke, ga pa krvavo potrebujemo. Plačani letni dopust, do katerega ima danes že skoro vsakdo zakonito pravico, bi moral biti vedno čas, ki ga porabimo za okrepitve našega zdravja. Seveda stane dopust, ki ga preživimo v gorah ali na morju, še več bo pa stala nega bolnika, ki si je pokvaril zdravje, ker ni znal pravočasno preprečiti, da bi se mu zdravje ne pokvarilo. Saj vemo, da je veliko lažje bolezen preprečiti, kakor pa jo zdraviti. Moderna zdravstvena in socialna politika vseh narodov posveča veliko pažnjo oddihu zlasti delavskih množic, vedoč, da je zdrav državljan največji narodni kapital. Zavedajmo se tudi mi te resnice, kadar gre za naše lastno zdravje in za zdravje naše družine.

OkrOgle OBLETNICE
|
Ravnatelj Bogumil Remec (1 8 7 8 - 1 9 5 5)

Pred 70 leti je v Buenos Airesu umrl ravnatelj Bogumil Remec, javni in politični delavec, ki je - vedno zvest krščanskim načelom - pripomogel k političnem, kulturnem, socialnem in gospodarskem razvoju v Sloveniji v prvi polovici 20. stoletja. Tesno je sodeloval z dr. Janezom Evangelistom Krekom, v Ljubljani je ustanovil prvo slovensko trgovsko šolo. Bil je tudi vodilni član Slovenske ljudske stranke ter eden najožjih sodelavcev dr. Korošca. Predvsem pa se je posvečal raznim gospodarskim organizacijam - bil je predsednik Upravnega odbora Zadružne zveze, predsednik nadzornega sveta Zadružne gospodarske banke, podpredsednik upravnega odbora Vzajemniške posojilnice in hotelske družbe Union. Bil je ustanovitelj Narodnega odbora za Slovenijo. Pred komunističnim režimom se je umaknil v Avstrijo, nato v Rim, končno se je odločil za izseljenstvo v Argentini. V Buenos Airesu je obnovil Slovensko akademsko starešinstvo in bil prvi predsednik tega društva. Umrl je 7. februarja 1955.

ŽIVLJENJSKA POT RAVNATELJA REMCA

Bogumil Remec se je rodil 14. avgusta 1878 v Trstu. Njegov oče Franc Remec je bil poštar in velik narodnjak.Ko je Bogumil bil star 5 let mu je oče umrl za jetiko in vsa skrb za njegovo vzgojo je padla na njegovo mater, ki ga je vzgojila v strogo krščanskem duhu. Gimnazijo je končal v Ljubljani, študije v matematiki in naravoslovju pa je nadaljeval na Dunaju. Še kot študent je bil na Dunaju med ustanovitelji in predsedniki prvega slovenskega katoliškega društva “Danica”. V tem društvu je bil vrstnik kasnejših škofov dr. Gnidovca in dr. Srebrniča. Vrnil se je v Ljubljano, kjer je tesno sodeloval z dr. Janezom Evangelistom Krekom. Bil je med ustanovitelji in prvi predsednik Slovenskega katoliškega akademskega starešinstva. Svojo prvo službo kot učitelj je dobil na gimnaziji v Kranju, kjer se je poročil z Marijo Debevec, poznejšo avtorico znanih slovenskih kuharskih knjig in organizatorko slovenskega katoliškega ženstva (<https://svobodnaslovenija.com.ar/marija-remec-1869-1956/>). Z Marijo sta ime-la 6 otrok, sina Bogumila (duhovnik-jezuit) in 5 hčerk: Vladimira, Vera, Mara, Lada in Bara (<https://svobodnaslovenija.com.ar/502-8/>). Na pobudo dr. Janeza E. Kreka je v Ljubljani ustanovil prvo slovensko trgovsko šolo in postal njen ravnatelj. Prepričan je bil, da si bo slovenski narod ustvaril lepšo gospodarsko bodočnost le s temeljito gospodarsko izobrazbo. Poleg svojega dela kot ravnatelj je bil odbor-nik raznih gospodarskih in zadrुžnih organi-zacij, ki jih je ustanovil dr. Janez E. Krek ter bil njegov in Koroščev zaupnik in tesen sodelavec. Po letu 1918 je postal vodilni član Sloven-ske ljudske stranke. V prvi slovenski vladi je prevzel poverjeništvο za notranje zadeve. Bil je med ustanovitelji Narodnega odbora za Slo-venijo. Med drugo svetovno vojno je sodelo-val v odboru vaških straž, ki je vodil njihovo denarno oskrbo. Ko se je 3. maja 1945 sestalo na Taboru v Ljubljani slovensko narodno zastopstvo pod predsedstvom Franceta Kremžarja, je bil rav-natelj Remec izvoljen za predsednika vrhov-ne trojice iz predstavnikov Slovenske ljudske stranke, Demokratske stranke in Socialdemo-

kratske stranke. Ker ta vlada ni uspela in je razvidel, da bo na vlado prišel komunizem, se je umaknil na Koroško, potem v Rim in končno v Argentino, kjer je našel zaposlitev v botaničnem vrtu v Buenos Aires. Vključil se je v slovensko katoliško in kulturno življenje in bil član Narodnega odbora za Slovenijo ter Slovenskega katoliškega akademskega starešinstva. Umrl je 7. februarja 1995. Pokopan je bil najprej na pokopališču Chacarita, potem prene-sen v skupno pepelnico v slovenski cerkvi Ma-rije Pomagaj v Slovenski hiši v Buenos Airesu.

RAVNATELJ REMEC KOT POLITIK

Leta 1916 se je Bogumil Remec posvetil poli-tičnemu delovanju v Slovenski ljudski stranki. Leta 1917 je bil v prenovljeni strankini orga-nizaciji izvoljen za njenega tajnika. Leta 1918 je bil izvoljen v predsedstvo Narodnega sveta potem pa postal poslevodeči podpredsednik SLS in dolga leta najožji sodelavec dr. Korošca. V prvi slovenski vladi je prevzel poverjeništvο za notranje zadeve. Kot poverjenik za notranje zadeve je s svojo odločnostjo in čudovito mir-nostjo v tedanjih prevratnih dneh popolnoma obvladal položaj. V SLS se je lotil organizacije srtranke ter jo tudi izvedel.Prevzel je mesto predsednika Mestnega odbora - SLS v Ljubljani. Bil je med ustanovitelji Narodnega odbora za Slovenijo ter na ustanovno spomenico dal prvi svoj podpis pod psevdonimom Janez Kmet. Ko se je 3. maja 1945 sestalo na Taboru v Ljubljani slovensko narodno zastopstvo pod predsedstvom Franceta Kremžarja, je bil ravnatelj Remec postavljen za predsednika vrhovne trojice iz predstavnikov SLS, demo-kratske in socialdemokratske stranke. To je bila tedaj najvišja slovenska oblast.

RAVNATELJ REMEC KOT GOSPODARSTVENIK

Na pobudo dr. Janeza Evangelista Kreka je v Ljubljani ustanovil prvo slovensko trgovsko šolo ter postal njen ravnatelj. Bil je med ustanovitelji tednika “Jugoslovan”, kamor je pošiljal svoje članke tudi Ivan Cankar. Postal je odbornik in vodja v raznih gospo-darskih in zadrुžnih organizacijah, ki jih je us-tanovil dr. Janez E. Krek:

- Predsednik Upravnega odbora in član Izvršnega odbora Zadružne zveze
- Predsednik Nadzornega sveta Zadružne go-spodarske banke
- Podpredsednik Upravnega odbora in pisar-niški ravnatelj Vzajemne posojilnice
- Podpredsednik Upravnega odbora hotelske in stavbne družbe Union d.d.
- Predsednik Upravnega odbora tovarne za-ves Štora d.d.
- Predsednik Zadruge Stadion

RAVNATELJ REMEC KOT KATOLIŠKI VODJA

Bogumil Remec je bil med prvimi zavedno ka-toliškimi slovenskimi akademiki na Dunaju. Redno se je udeleževal kongregacijskih sestankov. Bil je tudi med ustanovitelji prvega slovenskega katoliškega akademskega društva “Danica” na Dunaju in eden njenih prvih predsednikov. Na 2. Katoliškem shodu v Ljubljani leta 1900 je nastopil s samostojnim referatom v smislu Krekovega socialnega programa. Po končanem študiju na Dunaju je v Ljublja-ni bil soustanovitelj in dolgoletni predsednik Slovenskega katoliškega akademskega starešinstva. Po prihodu v Argentino je tudi tam obnovil Slovensko katoliško akademsko starešinstvo in bil prvi predsednik tega društva. Kot najbolj reprezentativna osebnost med slo-vensko emigracijo je avgusta leta 1952 vodil Slo-venski katoliški shod v izseljenstvu. Zaključil ga je z besedami “Srce domovini - dušo pa Bogu”.

O RAVNATELJU REMCU SO PISALI:

“Živel je v življenju iz božje resnice, ki je včasih trda, čeprav je kratka kakor beseda Bog. Iz očetne hiše preko akademskih let, kasneje profesor in ravnatelj med študenti in pozneje med inteligenco v akademskem starešinstvu. Tudi njemu, in posebej njemu, je bilo včasih trdo, ko je trpel zaradi svojega nazora, kateremu se ni nikdar odpovedal. Bog mu je to zvestobo plačal nekoliko že na tem svetu, ko mu je ohranil res krščansko družino, ko mu je v družini obudil duhovnika, danes jezuita p. Bogomila. Dal mu je hčere, ki so ostale zveste veri, krščanskemu življenju. V javnem življenju pa je videl toliko tistih, ki so po njegovem življenju šli pravo pot in jo ohranili v vrstah izobražencev, kateri mnogi morajo biti prav njemu hvaležni za to srečo. V življenju pa je tudi trpel iz božjega nauka, vsa leta, posebej še takrat, ko je po drugi svetovni vojni moral pustiti ženo in oditi v izgnanstvo in začeti delo, katerega ni bil vajen. Pa zato ni nikdar potožil, da je izgubil službo, naslove, pokojnino, nikdar obžaloval, da je tako delal in zato moral v izgnanstvo. Večkrat je v razgovoru rekel “Naj se zgodi božja volja, vse naj potrpiam za prejšnje življenje, če je tako potrebno” - Msgr. Anton Orehar - direktor slovenskih dušnih pastirjev v Argentini

“Bogumil Remec je bil molčeča trdnjava. Kadar koli je kdo napadal naš tabor, pa naj so bili to Avstrijci ali katerikoli drugi sovražniki pozneje, vedno je udarjalo po Remcu, čudovito je to prenašal. Mirno in stoično. Zmagoval je in nihče ga ni uklonil. Največjo zmago pa je dose-gel kot izseljenec v Argentini. Komunisti se skušajo na kakršenkoli način znebiti svojih nasprotnikov. Zlasti so veseli, če izseljenci propadejo, ali jih usoda izseljencev zlomi. Kdor je v zadnjih letih videl Remca s kakšno stoično mirnostjo je brez ozira na svojo preteklost in položaje hodil vsak dan kot delavec na delo v Botanični vrt preko 70 let star, mora priznati, da je bila ta njegova mirnost, žilavost in vztrajnost zmaga nad tistimi, ki so ga oropali domovine. Iz njegovih ust nikdar ni prišla beseda tožbe ali pri-tožbe. Klonil ni. Remec navidez ni bil čustven. Le kadar je govoril o Sloveniji, o domovini, je njegova beseda dobila drug zvok.” - Miloš Stare, predsednik Narodnega odbora z Slovenijo in urednik Svobodne Slovenije

“Poleg vseh izrednih odlik, ki so Remca krasile, sta bili njegova zlata poštenost in nesebičnost med najlepšimi. Vedno je ostal čistih, neoma-deževanih rok, tako da spada v vrsto tistih mož, ki jih posebej hvali Sv. pismo: »Blagor možu, ki se ni omadeževal, ki ni hrepenel po zlatu in ni stavil svojega upanja v denar in zaklade” Ravnatelj Remec je bil lik zvestega, navdušenega, kremenitega pristaša Slovenske ljud-ske stranke. Ni bil morda njen ideolog kakor Krek ali Korošec, toda bil je njen sotvorec in somišljenik v najčistejšem smislu besede, iz ka-terega mišljenja in dela je dihalo mišljenje in delo stranke. Vedno je smatral delo stranke za praktično izvedbo krščanskih socialnih načel v javnem življenju. Zato je upravljal vse javne službe s toliko vestnostjo. Biti zvest strankinim načelom je smatral za svojo vestno in častno zadevo. Pri njem ni bilo nobenega odmika na desno ali na levo. Pod vidikom strankinih načel je moglo kaj biti le belo ali črno. Za svoje politi-čne ideale se nikdar ni boril s pozavnami, pač pa resno, vztrajno, z žilavo neustrašenostjo, prip-ravljen na vsako žrtev. Kako bije srce stranke, si mogel pri ravnatelju Remcu čutiti bolj izrazito kot pri kateremkoli voditelju.” - dr. Ivan Ahčin, slovenski teolog, katoliški sociolog in politik

Pripravil: Jože Jan
Viri: Svobodna Slovenija, Zbornik Svobodne Slovenije, Duhovno življenje, Primorski sloven-ski biografski leksikon, Nova slovenska zaveza

MOSTOVI
do korenin

Spoštovane rojakinje, cenjeni ro-jaki, dragi vsi Slovenci po svetu, ko živimo daleč od doma, nas mnogokrat spremlja misel na korenine, na ljudi, ki nas po-vezujejo. Čutimo domovino, ki vedno ostaja del našega srca. Prav zato je ta revija kot most med vami, ki ustvarjate nove zgodbe v tujini, in domovino, ki vas spremlja s hvaležnim vese-ljem in ponosom. Cilj revije Naša luč je ustvari-ti prostor, kjer lahko izrazite in delite svoje izkušnje. Na njenih straneh boste našli navdihujoče zgodbe o uspehih Slovencev po svetu, o zanimivostih iz Slove-nije, nasvete za ohranjanje slo-venskega jezika in kulture, du-hovne vzpodbude ter možnosti za povezovanje med rojaki. Ta revija je verodostojen dokaz, da je slovenski duh neuničljiv in da povezanost s koreninami v do-movini ne pozna meja. Ne glede na to, kje v svetu se nahajate, smo tukaj zato, da vas spomni-mo: Slovenija je vedno z vami. Revija, ki jo radi prebirate, je plod dela prostovoljcev, preda-nih poročevalcev iz vseh koncev sveta, ki brez plačila ustvarjajo njene prispevke. Iz čiste želje po povezovanju Slovencev pišejo, fotografirajo in poročajo o življe-nju naših skupnosti v tujini. Nji-hove zgodbe, poročila in utrin-ki iz tujine dajejo reviji dušo in ohranjajo občutek pripadnosti. Ko listate to revijo, držite v ro-kah več kot zgolj zbirko člankov. V vaših rokah je dokaz, da slo-venski duh živi po celem svetu, zahvaljujoč izjemnim ljudem, ki s svojo predanostjo, časom in ljubeznijo gradijo trdne mosto-ve med domovino in vami. Uredniška ekipa, ki prostovolj-no in z neizmerno strastjo skrbi, da vsaka številka zaživi v najbolj-ši možni luči, si zasluži posebno zahvalo. Z njihovo natančnostjo, vztrajnostjo in ljubeznijo do slo-venske besede postane revija dragocen prostor, kjer se Slo-venci po svetu lahko srečamo ne glede na razdalje, ki nas ločujejo. Sam in uredniška ekipa smo ponosni na vsakega, ki je del te delujoče skupnosti. Ali kot bralci ali kot ustvarjalci ali le kot pod-porniki. S tem dokazujete, da nas lahko povezanost, solidarnost in skupne vrednote premikajo prek meja. Še naprej ste prisrčno va-bljeni k sodelovanju, saj so vaše zgodbe, ideje in pobude tisto, kar nas bogati in navdihuje. Tudi ta številka revije je poklon vsem vam, ki ste zanesljivi most povezanosti. Le skupaj se lahko krepimo in usmerjamo do moč-nih korenin. Bodimo vsi srčni in srečni!

Topel pozdrav do naslednjega izida mesečnika Naša luč in va-bljeni k branju.

Glavni urednik
Izidor Pečovnik Dori
Naša Luč, februar 2025

KOLEDAR

15. marca
Začetek slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši

16. marca
Občni zbor SDO-SFZ

22. marca
Začetek pouka v slovenskih šolah

- Balantičeva šola: ob 8.30
- Baragova šola: ob 8.00
- Jegličeva šola: ob 9.00
- Prešernova šola: ob 8.30
- Rožmanova šola: ob 8.30
- Slomškova šola: ob 8.30

22. marca
Sv. maša in predavanje č. g. Roberta Bresta v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši

30. marca
Občni zbor Našega doma San Justo

6. aprila
73. redni občni zbor Društva Slovenska vas

OSEBNE NOVICE

† SMRT

V torek, 11. marca, je v Buenos Alresu umrla gospa Ana Ličen, dolgoletna urednica radijske oddaje Okence v Slovenijo. Naj počiva a miru!

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

MEJA

Na slovenski praznik kulture, 8. februarja, se je na Trgu Evrope - kjer se združita Nova Gorica in Gorica - odprla Evropska prestolnica kulture leta 2025, ki prvič v zgodovini čezmejno povezuje dve mesti in dve državi.

Glavna govornika uradnega odprtja sta bila predsednik Italijanske republike Sergio Mattarella in predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar.

Mattarella je izjavil, da je “današnji dan zgodovinski trenutek za obe mesti, Novo Gorico in Gorico, za Slovenijo in Italijo ter za celotno Evropsko unijo. Slovenija in Italija sta se z vstopom Slovenije v Evropsko unijo pred dvajsetimi leti ponovno združili na skupni poti. S sodelovanjem z ramo ob rami v evropskih institucijah se je okrepilo medsebojno zaupanje, zrasla sta občutek pripadnosti in nova identiteta: skupna evropska identiteta. Razlike in nerazumevanja so nam domestili povezovalni dejavniki.”

V svojem nagovoru je predsednica Republike Slovenije Nataša Pirc Musar med drugim dejala: “Ganljivo je, da prav na Prešernov dan, na Trgu Evrope, kjer smo pred več kot tridesetimi leti postali del evropske družine, skupaj z našimi sosedi, prijatelji iz Italije, slovesno odpiramo Evropsko prestolnico kulture, ki prvič v svoji zgodovini povezuje dve mesti, dve državi, dva naroda”. Ob tem je spomnila, da Evropsko prestolnico kulture leta 2025 odpiramo “v

letu, ko obeležujemo 80 let konca druge svetovne vojne, na pogorišču katere so preživeli drug drugemu podali roko, si odpustili in si na temeljih sprave med narodi obljubili, da nikoli več ne bo vojne in teptanja človečnosti. Na tem še danes stoji Evropska unija, naša skupna domovina. Na obljubi in zavezi miru, svobodi, dobrososedskim odnosom, medsebojnemu spoštovanju - obljubi, ki se ji nikoli, nikoli ne smemo izneveriti”.

Predsednik slovenske vlade, Robert Golob, je med svojim govorom navedel: “Nikoli več sovražstva, nikoli več izključevanja, nikoli več hujskanja naroda proti narodu ali brata proti bratu”.

Vse lepo in prav gospa predsednica in gospod predsednik vlade, zelo lepe besede... Kdaj pa bo vlada začela delati za notranjo spravo? Kdaj bo konec teptanja človečnosti povojnih od komunističnega režima pobitih žrtev, ki že 80 let čakajo dostojen grob? Kdaj bo Slovenija uradno obsodila komunizem? Kdaj boste znova uveljavili nacionalni dan spomina na žrtve komunističnega nasilja, ki ste ga vi ukinili?

Modro govori Nizozemski pregovor, ki pravi: “Kokodaka lahko vsak, ne more pa vsak znesti jajca... Lepo govorite, delate pa čisto obratno... in s tem razširjate meje in poglobljate razkol med Slovenci!

Končno le pregovori govorijo resnico?

- Učenje ne pozna državnih meja. (japonski pregovor)

- Da bi bili srečni do določene meje, moramo trpeti do določene meje. (Edgar Allan Poe, ameriški pisatelj, pesnik, literarni kritik in urednik)
- Meje mojega jezika pomenijo meje mojega sveta. (Ludwig Wittgenstein, avstrijski filozof logik in inženir)
- Znanje ima svoje meje, medtem, ko jih neznanje nima. (Aristotel, klasični grški filozof in polihistor)
- Med besedo in dejanjem je morje. (italijanski pregovor)
- Bog ni ustvaril meja. Moj cilj je priateljstvo z vsem svetom. (Gandhi, indijski politični in verski voditelj, odvetnik in politik)
- Današnje prave meje niso med državami, ampak med močnimi in šibkimi, svobodnimi in priklenjenimi, privilegiranimi in ponižanimi. (Kofi Annan, diplomat, ekonomist in politik)
- Marija je vzor ljubezni brez meja. (sv. Janez Pavel II)
- Za bogate ni meja. (ruski pregovor)
- Ne more biti mir na eni strani, na drugi pa bombardiranje. Če ne bomo imeli miru na obeh straneh, bodo tudi težave na obeh straneh. (Golda Meir, izraelska političarka)
- Ni moja krivda, če se danes to orožje uporablja tam, kjer se de bi smelo. Krivi so politiki. Jaz sem ustvaril orožje za obrambo meja domovine. (Mihail Kalašnikov, ruski vojaški inženir)
- Ljubezen do domovine ne pozna meja. (Stanislav Jerzy Lec, poljski pisatelj)
- Smrt je zadnja meja vseh stvari. (Horacij, rimski pesnik, pisatelj in filozof)
- Potrpljenje ljudi ima svojo mejo. (ljudski pregovor)

Izbral: Jože Jan

Slovenska kulturna akcija in Slovensko dušno pastirstvo vabita na predavanje

č.g. Roberta Bresta

“Romarji upanja”

Sobota 22. marca
ob 19:30 uri sv. maša in nato predavanje
v cerkvi Marije Pomagaj
v Slovenski hiši

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

ZAČETEK POUKA V SLOVENSKIH SOBOTNIH ŠOLAH

15. marec v Slovenski hiši

Ob 9.30 molitev rožnega venca in sv. spoved

Ob 10.00 sv. maša

PRISTAVA SLOVENŠČINA ZA VSE 2025

OB SOBOTAH:

ZAČETNIKI: Ob 11. uri (Monika Češarek Kenda)
(NAJSTNIKI IN ODRASLI)

SREDNJA RAVEN: Ob 9. uri (Monika Češarek Kenda)

VIŠJA RAVEN : Ob 11. uri (Andreja Šeme Mele)
(NAJSTNIKI IN ODRASLI)

ZAČNEMO V SOBOTO 5. APRILA

VIDIMO SE!

PRIJAVE:
Monika: 1530425585
Andreja: 1545595143

OBCNI ZBOR | Naš dom San Justo

CONVOCATORIA

SOCIEDAD COOPERATIVA NUESTRO HOGAR LTDA.

MATRICULA N° 3939

Domicilio legal: Tucumán 1429 - 9° "A" - 1050 Capital Federal

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo nombrado por el art. 47 y codtes. de la ley N° 20.337, convócase a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 30 de Marzo de 2025 a las 09:00 hs., en su sede social de calle Hipólito Yrigoyen 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. de Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

- Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asamblea, conforme al Estatuto Social.
- Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.
- Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos e Informe del Síndico correspondiente al 68° ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2024.
- Elección de dos (2) asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
- Elección de cinco (5) asociados para consejeros suplentes por el término de un año.
- Elección de Síndico titular y Síndico suplente por el término de un año.

CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

VABILO

URADA VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Glasbena čestitka ob Dnevu državnosti

Podrobnosti najdete tukaj

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SL*AR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.

SVOBODNA SLOVENIJA | Glasilo Slovencev v Argentini
Ustanovitelj Miloš Stare
Lastnik društvo Zedinjena Slovenija
Predsednik Jure Komar

Urednika:
Mariana Poznič, Jože Jan
Oblikovanje:
Leila Erjavec, Sofi Komar

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LI BRE
Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina
email svobodna.ba@gmail.com
www.svobodnaslovenija.com.ar